

feligheden, medens de Herrer regne ved Hjælp af intetfigende theoretiske Fremstillinger fra tidligere Aar. Jeg har derfor undret mig over, at de Herrer ikke kunne se det forskellige politiske Standpunkt, hvorpaa vi befinde os. De Herrer staa paa deres theoretiske Standpunkt fra isjor og sammenligne paa Papiret uden Kriitik og Undersøgelse, medens jeg sammenligner virkelig givne Lovgivningsbestemmelser og de dermed nødvendig sammenhængende Konsekvenser med Spørgsmaalet om, hvad skal der udgives af Statskassen i kontante Millioner næste Aar; det er det, hvorom det gjælder for os. Hvorvidt de Herrer have Ret, der tale om 4—5 Frcs. pr. Individ, hvorvidt det ærede Medlem for Helsingør har Ret i at stille Danmark saa lavt ned, og hvorvidt det ærede Medlem for Randers har Ret i at fortælle, at vi ere lige-saa forsvarsløse som tidligere, skal jeg slet ikke gaa ind paa; hvis de Herrer have nogen Fornøielse deraf, vil jeg ikke forstyrre dem deri, det ligger ikke for mig for Diebliffet, det er den rene, nøgne Virkelighed, jeg taler om. Jeg tror dermed, at jeg foreløbig kan forlade de Herrer med Hensyn til dette Punkt. Jeg skal endnu kun, hvis jeg finder Anledning dertil ved at gennemse disse Notater, gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Helsingør. Det ærede Medlem beklagede den Tilbøielighed, der havde sneget sig ind i Forhandlingerne, nemlig til at omtale Partigrupperinger, Alliancer og de levende Personer for disse. Jeg kan særdeles godt forstaa, at det ærede Medlem gjerne vil have disse Sager, som, jeg vil ikke sige ere sneget ind her i Salen, men som ere komne frem her efter en hemmelig, iøvrigt ukjendt Forhandling, drøftede og førte glat igjennem trods al Protest og alle Forsøg paa Undersøgelse, og naar saa det er Klappet og klart, og de konstitutionelle Former i den Forstand vare iagttagne, maatte albrig Nogen mere røre ved disse Sager eller ved det ærede Medlem. Det ærede Medlem tager feil, hvis han tror dette, eller at de Bedrifter, han udførte, eller den Maade, hvorpaa han gik frem isjor, nogenstunde vil blive ham glemte. Dette gjælder ikke blot med Hensyn til mig og mine Venner, men maasse om Mange af dem, der staa ham nærmest. Det ærede Medlem veed, at min Bedømmelse af denne Fremgangsmaade og min Opfattelse af det parlamentaristiske Lillabelige, som derigjennem kom frem, ikke er enestaaende; den vil det ærede Medlem finde i ganske andre Kredse af vort politiske Liv. Naar det ærede Medlem behagelig fortalte, at Medlemmet fra Veile Amts 2den havde gjort den Gjerning eller det store Arbeide i 1868, saa synes jeg ikke, at det ærede Medlem skulde have nedladt sig til denne Omstriven af mine Ord. Hvad jeg omtalte som Regjeringens og Rigsdagens Arbeide, hvori det ærede Medlem som da værende Direktør i Krigsministeriet tog sin Del, hvad jeg saaledes loyalt har udtalt — det omstriver det ærede Medlem

ved at fortælle, at det er Berg, Medlemmet for Veile Amts 2den Valgkreds, der har gjort det. Har det ærede Medlem Fornøielse af at føre Diskussionen paa den Maade, skal jeg ikke misunde ham det. Hvad angaar hans Udtalelser om hans Beregninger og hans Villighed til at være til Tjeneste og om vor Maade at stille os paa ligeoverfor disse, da har jeg tilstræffelig omtalt det, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg tror tydeligt at have sagt det ærede Medlem Bested i den Henseende. Det ærede Medlem veed meget godt, at han har ingen som helst Grund til at vente nogen Afkald i den Henseende fra min Side. — Naar sagde jeg isjor, at de store Tal, der fortælles, er der Ingen, der tror paa? Det veed jeg slet ikke; thi jeg troede meget godt paa det ærede Medlems store Tal. Naar det ærede Medlem gik op mod 9 Millioner, da han tilbød det, og senere talte om at brække det over til Halvdelen, troede jeg paa det store Tal. Jeg var overbevist om, at der ikke blev slaaet en Dre af. Ivertimod maatte man kritisk undersøge disse store konstante Poster, derjom der blev gjort Forslag om en vis Hærordning, inden man acquiescerede ved disse Tal. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at det ærede Medlem maa have taget rent feil, naar han taler om de store Tal. Vi vare ikke oppe paa store Tal. De store Tal, vi vare oppe paa, vilde være til Virkeligheden, netop forbi Ordningen holdt sig nede under Ordningen af 1867. — Det ærede Medlem vilde se en Smule, en anden Gang vilde han smile os. Ja, maasse er det lidt tvungent, men jeg under det ærede Medlem al den Fornøielse i den Retning, han kan ønske. Jeg skal ikke tage ham det ilde op. Naar det ærede Medlem dernæst omtalte, at Medlemmet for Veile Amts 2den Valgkreds helst vilde parasere Lovene, vil jeg sige, at jeg aldrig har aspireret til at blive Krigsminister, jeg har aldrig søgt specielt efter at jage den høitærede Krigsminister af Pøten, hverken ved Behandlingen af militære Straffelove eller af militære Hærløve. Det ærede Medlem var saa god at sige, at isjor holdt man Medlemmet for Veile Amts 2den Valgkreds udenfor, og tilsyneladende holdt man ogsaa Andre udenfor. Dermed sigtede det ærede Medlem i denne Forbindelse jo til den høitærede Krigsminister. Det var altsaa kun tilsyneladende, at den høitærede Minister var holdt udenfor, naar jeg skal forstaa denne Forklaring; men saavidt jeg forstod den høitærede Marineminister forleden Dag, var han ikke fornøiet med en saadan Udtalelse af mig. Jeg antog ogsaa, at Ministeren kun tilsyneladende stod udenfor, at Regjeringen virkelig ikke kunde være uvidende om, at noget Saadant var i Gjære, og jeg vil sige, at den heller ikke burde være det, thi ellers iøjte jo det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) Ratten i Sækken. Han havde saa ingen Beregninger. De Beregninger, de siden fik, fik de af Ministeriet. De